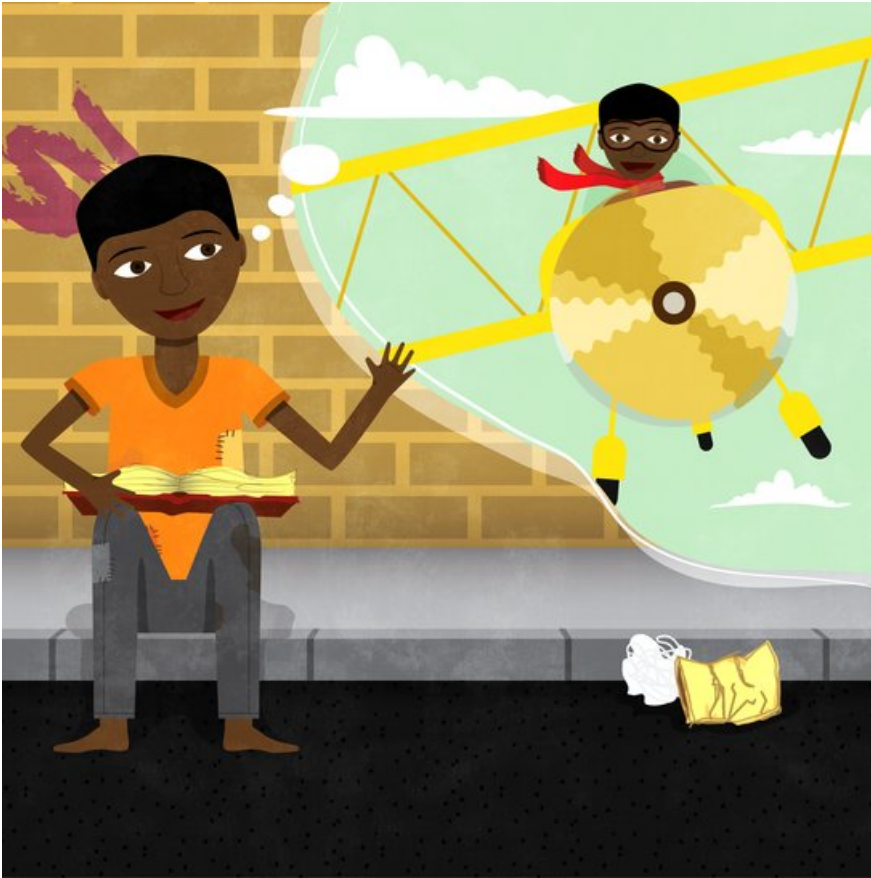

ማኅዘፄ

- ✍ Lesley Koyi
- 📖 Wiehan de Jager
- 💬 Dawit Girma
- 💬 Amharic
- 📶 Level 5

በተጨማሪም የናይሮቢ ከተማ በርካታ የጎዳና ተዳዳሪዎች ይኖራሉ። የስቃይ ኑሮ በየአለቱ ይገፋሉ፤ እያንዳንዱን ቀን አንዲሁ ይቀበሉታል። አንድ ቀን ጠዋት ልጆቹ ከመንገድ ዳር የተኙበትን ምንጣፍ ጠቀለሉ። ብርዱን ለመከላከል ቆሻሻ አንድደው እሳት ይሞቁ ነበር። ከልጆቹ ውስጥ ማኅዘዌ በእድሜ ትንሹ ነበር።

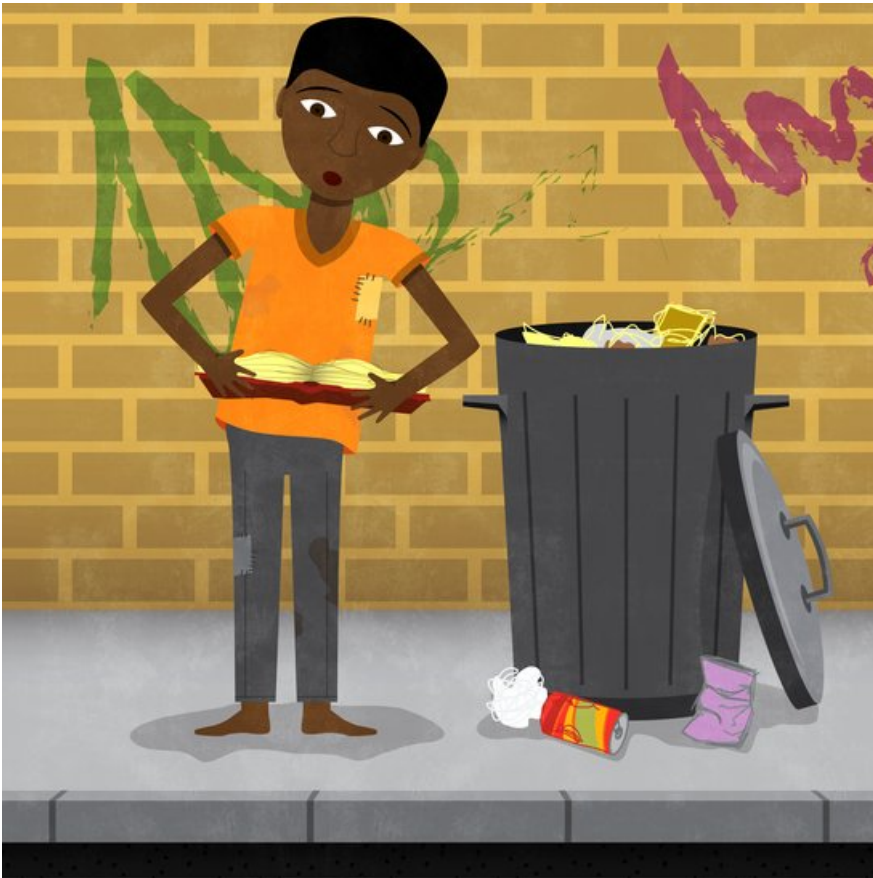
ወላጆቹ ሲሞቱ ማኅዘዌ ገና 5 ዓመቱ ነበር። ከአጎቱ ጋር ለመኖር ሄደ። አጎቱዬው ግን ለልጁ አያስብለትም ነበር። ለማኅዘዌ በቂ ምግብ አይሰጠውም። ከባባድ ስራዎች ያሰራው ነበር።

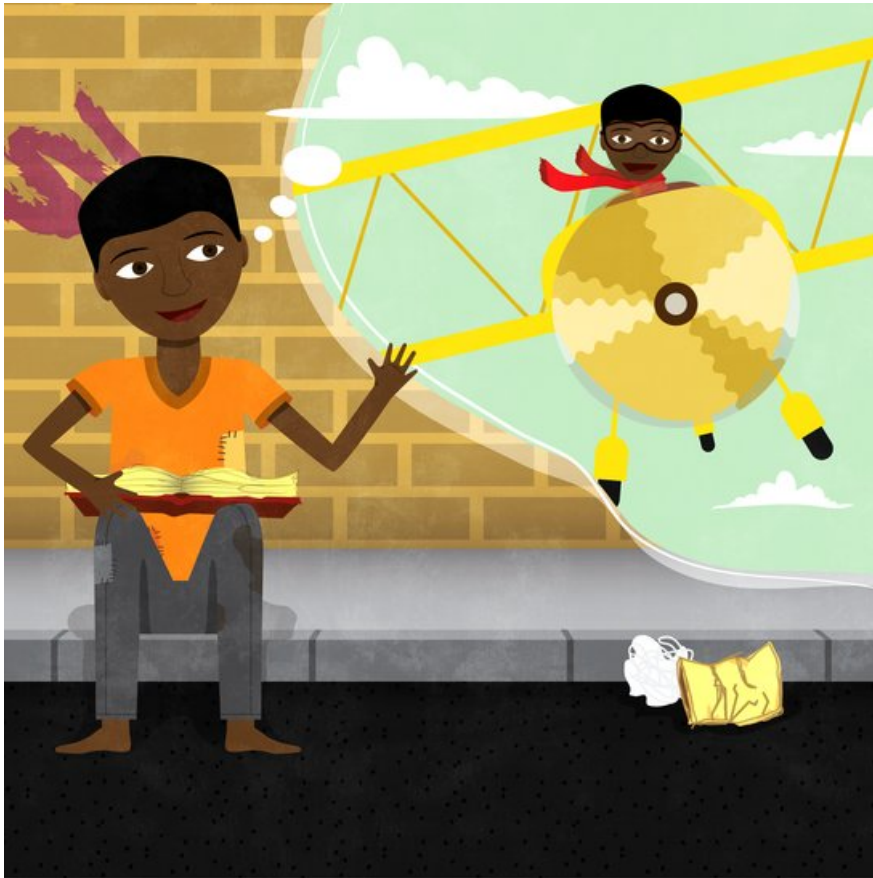
ማኅዘዌ ካማረረ ወይ ጥያቄ ከጠየቀ አኅቱ
ይገርፈዋል። ትምህርት ቤት ለመሄድ ሲጠይቅ አኅቱ
ይመታውና እንዲህ ይላል፡ <<አንተ በጣም ደደብ ነህ
ምንም መማር አትችልም>> በእንዲህ አይነት ሁኔታ
ሶስት ዓመታት ከቆዩ በኋላ አንድ ቀን ሮጦ ከአኅቱ
አመለጠ። ኀዳና መኖርም ጀመረ።

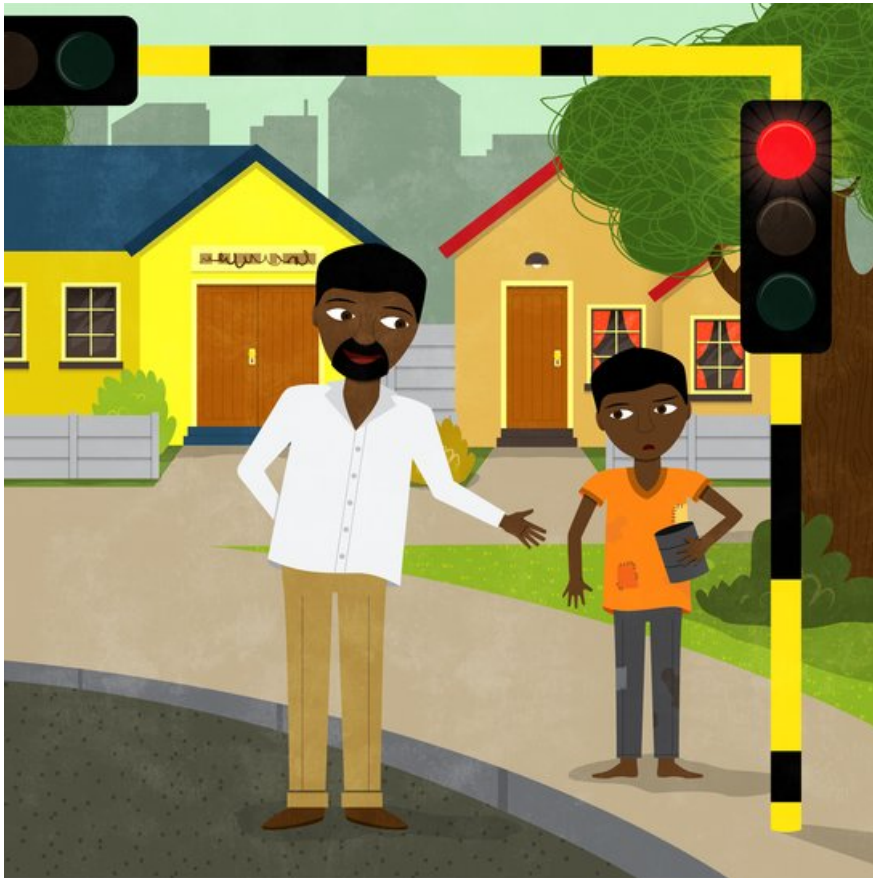
የኅዳና ህይወት በጣም አስቸጋሪ ሲሆን ልጆች ምግብ ለማግኘት በየቀኑ ሲለፉ ይውላሉ። አንዳንድ ይታሰራሉ፣ አንዳንድ ደግሞ ይገረፋሉ። ሲታመሙ የሚያሳክማቸው ማንም የለም። ልጆቹ ኑሯቸውን የሚገፉ በልመና እና የወዳደቁ እንደላስቲክ አይነት ነገሮችን በመሸጥ በሚያገኙት ትንሽ ገንዘብ ነው። ከከተማው ሌላ ሰፈር ካሉ ሌሎች ኅዳና ተዳዳሪዎች ጋር የተሻለ ለማግኘት የሚያደርጉት ፈክክር ኑሯቸውን ይበልጥ ያመረዋል።

አንድ ቀን ማኅዘዌ የቆሻሻ ገንዳ ላይ እየፈለገ ሳለ
አንድ የሆነ የተጎሳቀለና ያረጀ የተረት መጽሐፍ አገኘ።
አጻዳዳውና በቦርሳው ከተተው። በየቀኑ መጽሐፉን
ያወጣና ስእሎቹን ያያል። ማንበብ ግን አይችልም
ነበር።

ስጵሎቹ ስለአንድ አውሮፕላን አብራሪ መሆንን
እየተመኘ ስላደገ ልጅ ይተርካል። ማኅዘዌ
አውሮፕላን አብራሪ የመሆን ነገር እንደቅዠት ያልሞ
ጀመር። በተረቱ ውስጥ ያለው ልጅ ታሪክ የእሱ
ይመስለዋል።

ቀዝቃዛ ነበር፤ ማኅዘዌም መንገድ ዳር ቆሞ
ይለምናል። አንድ ሰው ወደእሱ እየተራመደ ሄደ።
<<ሰላም! ቶማስ እገላለሁ፣ እዚሁ አካባቢ ነው
የምሰራው፣ አንተ ምግብ ማግኘት የምትችልበት
ቦታ>> አለ ሰውየው። ቢጫ ቀለም ወደተቀባ ባለ
ሰማያዊ ጣራ ቤት ጠቆመ። <<ርግጠኛ ነኝ ወደዚያ
ሄደህ ምግብ ትለምናለህ?>> ሰውየው ጠየቀ።
ማኅዘዌ አንዴ ሰውየውን ቀጥሎ ደግሞ ቤቱን
ተመለከተ። <<ምናልባት>> አለ፤ ከዚያም ሄደ።

በቀጣዮቹ ወራት ጎዳና ተዳዳሪዎቹ ልጆች ቶማስን በአካባቢው መመልከት ለመዱ። ቶማስ ከሰዎች ጋር ማውራት ይወዳል በተለይ ከጎዳና ተዳዳሪዎች ጋር። ቶማስ የሰዎችን ታሪክና የህይወት ገጠመኝ ያዳምጣል። ቆፍጣናና ትእግስተኛ ነው፤ ትእቢተኛና ሰው የማያከብር አይደለም። አንዳንዶቹ ልጆች ወደ ቢጫና ሰማያዊው ቤት ምግብ ለማግኘት በእኩል ቀን መሄድ ጀመሩ።

ማኅዘዌ መንገዱ ዳር እግረኛ መንገድ ጥግ ሆኖ
ባለስእል የተረት መጽሐፉን እየተመለከተ ሳለ ቶማስ
መጥቶ አጠገቡ ተቀመጠ :: <<ተረቱ ስለምንድን
ነው?>> ቶማስ ጠየቀ:: <<አንድ ፓይለት ስለሆነ ልጅ
ታሪክ ነው>> መለሰ ማኅዘዌ:: <<የልጁ ስም
ማነው?>> ጠየቀ ቶማስ:: <<አላውቅም፤ ማንበብ
አልኛልም እኮ>> አለ ማኅዘዌ ለስለስ ብሎ::

በተገናኙ ጊዜ ማኅዘዌ ታሪኩን ሁሉ ለቶማስ
ያጫውተዋል። አኅቱ እንዴት እንዳደረገው እና እንዴት
ማምለጥ እንደቻለ ይነግረዋል። ቶማስ ብዙ
አያወራም፣ ማኅዘዌንም እንዲህ አድርግ እንዲያ
አታድርግ አይልም፣ ዝም ብሎ በአትኩሮት ብዙ
ያዳምጠዋል። አንዳንድ ባለሰማያዊው ጣራ ትልቁ
ቤት ምግብ ሲበሉም ያወራሉ።

የማኅዘዌ 10ኛ ዓመት ልደት ሲደርስ ቶማስ
ለማኅዘዌ አዲስ የተረት መጽሐፍ ሰጠው። ዝነኛ
እግር ኳስ ተጫዋች ስለሆነ በአንድ መንደር ይኖር
ስለነበረ ልጅ ነበር ታሪኩ የሚያትተው። ቶማስ ይህን
ታሪክ ለማኅዘዌ ብዙ ጊዜ አነበበለት፤ አንድ ቀን
እንዲህ አለው፡ <<እንደማስበው አሁን ትምህርት ቤት
የምትገባበትና ማንበብ የምትማርበት ጊዜ ነው። ምን
ታስባለህ?>> ቶማስ የልጆች ማቆያና ትምህርት
ማግኘት የሚችሉበት ቦታ መኖሩን አብራራለት።

ማኅዘዌ ስለተጠቆመው አዲስ ቦታና ትምህርት
ማግኘት ስለሚችልበት ሁኔታ ማሰላሰል ያዘ። አጎቱ
ያለው ትክክል ቢሆንስ? ትምህርት መማር የማይችል
በጣም ደደብ ቢሆንስ? እዚህ አዲስ ቦታ ከሄደ በኋላ
ቢገርፉትስ? መፍራት ጀመረ። <<ምናልባትም እዚሁ
ኅዳና ላይ መሆን ሳይሻል አይቀርም>> ብሎ አሰበ።

ስጋቱን ለቶማስ አጋራው። ከጊዜ በኋላ ቦታው
ትክክለኛና የተሻለ መሆኑን ቶማስ አረጋገጠለት።

ከዚያም ማኅዘዌ ባለአረንጓዴ ጣራ ቤት ውስጥ ወዳለ አንድ ክፍል ሄደ። ክፍሉን ከሌሎች ሁለት ልጆች ጋር ነው የተጋራው። በቤቱ ባጠቃላይ አስር ልጆች ይኖራሉ። አብረውም ሲሲ እና ባሊ፣ ሶስት ውሻዎች፣ አንዲት ድመት እንዲሁም አንድ ያረጅ ፍየል ይኖራሉ።

ማኅዘዌ ትምህርት ጀመረ፤ ግን ትምህርቱ ትንሽ
አስቸጋሪ ሆኖበታል። አንዳንዴ ለማቋረጥ ሁሉ
ይመኛል። ነገር ግን አየር አብራሪ እና ታዋቂ ኳስ
ተጫዋች የሆኑትን በተረቱ ውስጥ ያሉትን ልጆች
ያስባል። ልክ እንደነሱ ትምህርቱን ማቋረጥ
የለበትም፤ እነሱ እንደሆኑት ሁሉ ያሰበበት መድረስ
ይችላል።

ባለአረንጓዴ ጣራው ቤት ግቢ ውስጥ ቁጭ ብሎ
ከትምህርት ቤት የወሰደውን የተረት መጽሐፍ ያነባል።
ቶማስ መጣና አጠገቡ ተቀመጠ። <<ተረቱ ስለምን
ነው?>> ቶማስ ጠየቀ። <<ታሪኩ አንድ መምህር
ስለሆነ ልጅ ነው።>> ማኅዘዌ መለሰ። <<የልጁ ስም
ማነው?>> ጠየቀ ቶማስ። <<ስሙ ማኅዘዌ
ይባላል!>> አለ ማኅዘዌ በፈገግታ።

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

ማኅዘቆ

Written by: Lesley Koyi

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: Dawit Girma

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by [Storybooks Canada](http://storybookscanada.ca) in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).